

האזנה

שיעורו השבועי
של מרן ראש הישיבה המקובל הצדיק
רבנו בנימו ישיבך שמואל שליט"א

גליון מס' 97
פרשת וירא התשפ"ו

מעלת הכנסת אורחים ופרשת העקידה

אברהם ולוט במלחמת המלכים • אברהם מסיים את שנות החושך • הילולת רחל אימו ומעלת קבר רחל • נטל עצה על המילה • גדולה הכנסת אורחים • שלשת המלאכים • "והשענו תחת העץ" • מעשה האשה השונמית • מפגש אדם הראשון ואברהם במערה • למה צחקה שרה • העיקר - לשמח את ה' יתברך • לעמוד בניסיונות • נשמת יצחק התחלפה • שמע ישראל כמזר • חכם יהודה צדקה זצ"ל

הוא רבם של כל הרבנים

הנה זכינו לשבת נפלאה - שבת פרשת לך-לך. שימו לב איך אנחנו מתקדמים, כבר למדנו פרשת בראשית, נח, לך-לך, שלש פרשיות! מי שמתקדם ולומד כל פרשה עם פירוש רש"י, אשרי ואשרי חלקו! אבל מי שלא לומד ולא רציני, הוא כבר נסוג אחורה... ומה יהיה איתו? איך הוא ידע את כל התורה? ואח"כ עובר הזמן ואז הוא נזכר: "מה קורה איתי? אני לא יודע שום דבר!", איזה יאוש יכול לתפוס אותו!

לכן עכשיו חייבים לשים לב על הלימוד, שלא נפסיד, וללמוד גם את פרשת וירא עם רש"י וללמוד את הבן איש חי, והליכות עולם, דף היומי, דף הווה, שאדם יהיה עשיר. ואדם יעמוד על עצמו ויראה מה הוא לומד, ואיך הוא מתקדם בעבודת ה', ולא יעביר ככה סתם את הזמן שלו.

השבוע היה יום פטירת רחל אמנו וצריך לדבר קצת על רחל אמנו. וגם כן היה השבוע יום פטירת מרן ראש הישיבה רבי יהודה צדקה, ראש ישיבת פורת יוסף, רבו של חכם עובדיה, ורבם של כל הרבנים. וזכינו שהוא גם היה הרב שלנו, שלמדנו אצלו תורה. הוא היה מלאך ה' צבאות. והשבוע יש גם את יום פטירת החזון איש.

ובע"ה נדבר בעיקר על פרשת העקידה, כמה גדולה היא מעלת פרשת העקידה, איזה ניסיון זה היה לאברהם! ושכל הנסיונות שהיו לפניו, היו הכנה לקראת הניסיון הגדול של העקידה!

מלחמת העולם הראשונה שלפני הראשונה

בפרשת לך-לך למדנו שארבעה מלכים בראשם נימרוד [הוא אמרפל], באו להילחם נגד חמשה מלכים ביניהם מלך סדום. חכם עובדיה היה מתבטא שזאת היתה "מלחמת העולם הראשונה" שלא היתה כמותה. סמוך לסדום היה גר לוט, והם ראו את "מיסטר לוט", ולקחו אותו גם כן בשבי.

מייד אברהם אבינו נכנס לעובי הקורה: "וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניקו ילידי ביתו שמונה עשר ושלוש מאות". עם 318 אנשים! אברהם יצא להילחם בארבעת המלכים! לארבעת המלכים היו אלפי חיילים מיומנים, ואברהם אבינו בא עם 318 אנשים...

וצריך להבין, מדוע באמת אברהם נחלץ להציל את לוט במסירות נפש? והרי לוט, שהיה בן הרן [אח של אברהם], לא היה הולך כל כך בדרך ה'? אלא, רבותינו אמרו, שקלסתר פניו של לוט היה בדיוק כמו אברהם אבינו, בדיוק אותו דבר. אתה לא יכול להבדיל, אתה לא יודע מי זה אברהם מי זה לוט, בדיוק אותו קלסתר פנים. וכאשר נשבה לוט, חשב נמרוד: "אני אשליך את לוט לכבשן האש, וללוט אין זכויות כאברהם והוא לא ינצל, וכיון שהוא נראה בדיוק כמו אברהם, כולם יחשבו ששרפתי את אברהם, ואמנם פעם הראשונה לא הצלחתי, אבל עכשיו אצליח, וככה אני ארים את קרני בחזרה, אני אגיד שהפעם הצלחתי לשרוף את אברהם ומי שמסתובב בחיים זה בכלל לוט".

זה היה חשוב מאוד לנמרוד, כי אחרי שנמרוד השליך את אברהם לכבשן האש, ואברהם ניצל, עלתה קרנו של אברהם, ואברהם כבש את כל העולם, ופרסם אלהותו יתברך, ושבר לנמרוד את כל הצלמים, והוריד את נמרוד לשאול תחתית. לכן עכשיו נמרוד רצה להרים את כבודו בחזרה, ע"י שישרוף את לוט ויאמר שזה אברהם.

למרות הכל הישאר תמים

אברהם ידע את זה ואמר: זה לא יכול להיות! זה חילול ה'! אין דבר כזה! ויצא למלחמה במסירות נפש! בשביל להכניע את נמרוד, הכל כדי שיהיה קידוש ה'. לכל מלך מארבעת המלכים היו לו אלפי חיילים מיומנים, ואברהם אבינו בא עם 318 אנשים...

ואיזה סיעתא דשמיא היתה לו! נסים גדולים! איך כתוב בהפטרה? "יתן כעפר חרבו כקש נידף קשתו" - חיילי המלכים היו חמושים, בחרבות וחיצים, ולאברהם אבינו לא היה בכלל נשק, אמר לו הקב"ה: "תשליך עליהם עפר", ואברהם ואנשיו היו זורקים עפר, והיה נהפך לחרבות. והיו לוקחים קש ומשליכים, והיה הופך לחיצים. ככה מתו להם מליונים ברגע! איזה ניסים ונפלאות.

אחרי שאברהם ניצח את ארבעת המלכים, אמר לו הקב"ה: "אנכי מגן לך", "התהלך לפני והיה תמים", מה הפירוש והיה תמים? אלא, אברהם אבינו היה רואה כל מה שהולך בעולמות, הוא קידש את עצמו, והוא היה מקודש וטהור ונקי, היה דומה לשרפי מעלה, והיה רואה בשבילי השמים את כל הסודות וכל העולמות העליונים, היה רואה מה כוחו של האדם בכל מעשה ומעשה.

לחסינות ולהנצחות ניתן להתקשר: 02-6249000 | לקבלת העלון דרך המייל שלח בקשה < m6222560@gmail.com

השיעור נמסר בכל יום ראשון בישיבת המקובלים "נהר שלום" בשעה 7:15 בערב ומועבר דרך הלוויין, הרדיו ועוד ניתן לשמוע את השיעור בקול התורה שע"י ישיבתנו הקדושה 0799-111-925 שלוחה 3

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
4:29	4:27	4:27	4:09
5:25	5:22	5:24	5:22
6:00	6:00	6:02	5:59

כניסה:
יציאה:
ר"ת

השכינה מצטרפת עם הנשמה שלו, ויש השראת שכינה במקום. אבל אצל רחל זה השכינה בעצמה! השראת שכינה בצורה לא רגילה. ולכן התפילה אצלה בוקעת רקיעים!

רבי בנימין מטולידא כותב שיעקב אבינו בנה מצבה מ-11 אבנים כנגד 11 שבטים, והניח למעלה אבן גדולה כנגד בנימין, והשלים ל-12 אבנים כנגד י"ב שבטים. ורבי פתחיה כותב, שכמה פעמים שהכמרים לקחו את האבן הגדולה הזאת לעשות אותה ע"ז, והאבן עזבה אותם מאליה וחזרה לבד!

הראשון בעולם שהשתטח על קבר רחל

גם יוסף הצדיק התפלל בקבר רחל, כמו שאומר המדרש, שכאשר מכרוהו לישמעאלים בעשרים כסף, הורידו אותו הישמעאלים מצרימה, ובדרך הרכיבו אותו על הגמלים. וישמע יוסף כי הולכים מצרימה התחיל לבכות, ואחד הישמעאלים הוריד אותו מעל הגמל: "תלך ברגליים", והיה בוכה.

כאשר בכה יוסף, אחד הישמעאלים נתן לו סטירה, והיה עוד יותר בוכה, והקב"ה ייבש את ידו של מי שנתן לו את את הסטירה, ועשה ביניהם כמו מסך, ואז יוסף הצדיק ראה את מצבת אמו, וירץ יוסף ויפול על קברה ויבכה "אמא! אמא! עורי נא! קומי! ראי את בנך איך נמכר לעבד, ואין מרחם! תבכי עמי על צרתי! הקיצי משנתך! איך הפשיטו אותי מכתונתי, ומכרו אותי לעבד! אמא!"

ואומר המדרש: וישמע יוסף קול מדבר אליו מתחת לארץ, ויענהו בקול בכי: "בני בני יוסף שמעתי בכייתך, ידעתי צרתך, חכה לה! והתחולל לו, אל תירא, ה' יציל אותך מכל צרה, רד מצרימה ואל תפחד". ולא דיברה איתו יותר. כי א"א לגלות לו את הכל, ואז יוסף ירד מצרימה.

רבותינו אומרים, שאין ישראל נגאלים אלא בזכות רחל, כי רחל לא ויתרה לקב"ה, ואמרה לו: "גם אם בני חטאו, גם אם הכניסו לך ע"ז לביתך, הרי אני הכנסתי את אחותי - צרתי לביתי, יעקב רצה אותי, וגיליתי ללאה את הסימנים, וגם נכנסתי תחת המיטה שלה כדי לדבר עם יעקב, מה לא עשיתי בשבילה?" ככה זעקה, "קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם".

עד שאמר לה הקב"ה: "תפסיקי לבכות! אני מקבל! בשבילך רחל אני מחזיר אותם." כה אמר ה', מנעי קולך מבכי ועינייך מדמעה כי יש שכר לפעולתך ושבו בנים לגבולם".

מי עצרה את מלחמת העולם השנייה

בזמן מלחמת העולם השנייה בשנת ש"ב בערך, 1942 למנינים, הגיעה שמועה לארץ ישראל שהמציא הגרמני מתקרב לארץ ישראל, והיה פחד וצעד גדול ביישוב היהודי בארץ ישראל. באותו זמן היה כאן חכם יהודה פתיה שהיה גדול המקובלים והיה בגיל 84, [הוא חיבר פירוש יין הרקח על אדרא רבא ועל אדרא זוטא ויש לו פירוש על כל עץ חיים, משהו לא רגיל], והוא שלח עשרה אנשים לרשב"י, ועשרה לרבי מאיר בעל הנס, ועשרה לקבר רבנו האר"י, והוא עצמו הלך עם מנין לקבר רחל אמנו.

והיו יושבים כמה ימים בקבר רחל וקרעו בגדיהם, ולבשו שק, והיו בוכים ואומרים סליחות, בצום ובכי, וזעקו להקב"ה מה יהיה עם הילדים? מה יהיה עם עם ישראל? וחכם יהודה פתיה הוריד כוס שלמה של דמעות, ושטה אותה והתעלה.

אחרי שהוא התעורר מעלפנו הוא קם ואמר, "אתם רואים את אמא רחל?" אמרו לו: "לא". והוא אמר: "הנה, אני רואה אותה, עומדת מן המצבה והיא לובשת בגדים יפים, והיא עולה ואומרת 'לא לדאוג', אז אין לנו מה לדאוג, אפשר לחזור". ויצאו ונסעו משם לכותל, ובערב הגיעה השמועה, שבדיקו בצהר"ם נסוגו הגרמנים בראשות רומל מהתכנית שלהם! כך נפל הגרמני לאבדון!

כמה אדמו"רים שחיו אחרי השואה היו אומרים, שאם באירופה היו עושים תפילות ובכיות ותחנונים, לא היה קורה כל המצב הזה, היו מפילים את הכל. אבל זה הכל מן השמים.

"חביבי לא צריך כסף"

עכשיו נבוא לפרשה שלנו פרשת וירא: "וירא אליו ה' באלוני ממרא והוא יושב פתח האהל" הנה העבודה של אברהם אבינו זה היה לעשות אור, לפרסם שמו

לכן אמר לו הקב"ה, אפילו שאתה רואה את הכל, ואתה יודע את הכל, אבל אני רוצה שכל מצווה שאתה עושה תעשה אותה בתמימות, לא בידיעה שאתה רואה ויודע, כי אדם שעושה חשבונות זה לא טוב, גם אדם שיועד את כל הסודות, צריך לעשות כל מצווה בתמימות - בשלימות.

"רק" תאונה אחת

המשנה אומרת "הוי עז כנמר וקל כנשר רץ כצבי וגיבור כארי לעשות רצון אביך שבשמיים", והיה שואל מרן ראש הישיבה, וכי אנחנו לא יודעים מה זה עזות ומה זה גבורה, ובשביל מה המשנה נותנת דוגמאות להיות עז כמו נמר וקל כמו נשר? ורץ כמו צבי, וגיבור כמו אריה?

אלא, היה אומר ראש הישיבה, שאדם צריך לקנות את המידות הללו שיהיו אצלו בטבע. עזות בטבעו לדבר שבקדושה, כמו שהנמר עז בטבעו, כך יעשה המצוות בלי להתבייש. וכן קל כנשר ורץ כצבי, וגיבור כארי, יתגבר כארי לעשות מצוות ומעשים טובים, שיהיו המידות הללו בטבעו ממש.

איך היה אומר החזון איש? אדם צריך "להתנייעץ" על כל דבר עם השו"ע, גם כאשר הוא מוזי יד או רגל! יבדוק אם זה לפי ההלכה או לא, בלי שום אינטרס.

ראש הישיבה היה אומר על הפסוק: "ויאבק איש עמו עד עלות השחר", שצריך לדעת שהמאבק עם יצר הרע - עם השטן, עם כל הכוחות מסביב, זה יהיה "עד עלות השחר", מה זה עד עלות השחר? עד הגאולה, שעליה נאמר: "אז יבקע כשחר אורך".

עד אז, כל המאבקים נמשכים בעם ישראל, פעם זה מאבק נגד גיוס בנות, פעם נגד ניתוחי מתים, ופעם נגד גיוס בחורי ישיבות, כל פעם מאבק אחר, וצריך לעמוד איתן. זה נסיונות מן השמיים, אנחנו צריכים להיות דבקים עד עלות השחר והמאבק לא נגמר, כל רגע יש מאבק מצד אחר, יצר הרע לא מתאושש. ואנחנו צריכים להזהר לא ליפול ברשתו אפילו לא פעם אחת! אדם שאומר "טוב, נו רק פעם אחת", וכי פעם אחת הוא יעשה תאונה? בר מינו. אין פעם אחת!

העיקר שבפרשת לך לך ראינו איך הקב"ה הלך עם אברהם יד ביד, איך הוא מאיר לו את כל הדרכים, ואיך שאדם עושה רצון ה', הכל מסתדר לו. העפר נהפך לחיצים, הקש נהפך לחרבות! איזה זכות גדולה זכינו שאנחנו בני אברהם יצחק ויעקב.

האבן היתה בורחת מאליה...

השבוע היה י"א בחשוון יום פטירת רחל אמנו ונדבר קצת על רחל אמנו: הנה יעקב אבינו, כל המטרה שלו שבא לבית לבן, זה לקחת את הנשמה הזאת של רחל, כי הוא ידע שממנה יהיה לו את יוסף, והוא צריך להביא את יוסף הצדיק לעולם, וזה בא דרך רחל.

אבל הקב"ה חשב אחרת, ונתן לו קודם כל את לאה, להביא 12 שבטים, ולהביא את המשיח משבט יהודה, ורק אחר כך נתן לו את יוסף. ואחרי שיעקב עשה את

לארבעת המלכים היו אלפי חיילים מיומנים, ואברהם אבינו בא עם 318 אנשים... וצריך להבין, מדוע באמת אברהם נחלץ להציל את לוט במסירות נפש? והרי לוט, שהיה בן הרץ [אח של אברהם], לא היה הולך כל כך בדרך ה'?

כל מה שהוא צריך לעשות, ונולד לו בנימין, יצר הרע לא יכל לסבול, וברגע שרחל ילדה את בנימין, היא נפטרה - "ותקש בלדתה".

יעקב אבינו קבר אותה בדרך אפרת היא בית לחם, כי היה גלוי וידוע לפניו שבית המקדש עתיד להיחרב ובניו עתידין לגלות, וילכו אצל האבות ויבקשו שיתפללו עליהם, וזה לא יעזור להם, ואז בדרכם לגלות יעברו בית לחם, ויבכו אצל רחל, והיא מבכה על בניה, וה' שומע לתפילתה.

וככה זה היה בכל הדורות, שהתפללו אצל רחל וראו ישועות. בתיקוני הזהר מביא שאצל רחל יש השראת השכינה הכי גדולה בעולם! כי אמנם בכל מצבת צדיק

אין להם קפיצים...

כאשר ראה אותם אברהם אבינו, הוא שמח שמחה שאין כמוה. "וירא וירץ לקראתם מפתח האהל" - מה זה רץ? לקראתם, לכאורה היה צריך להגיד רץ אחריהם? אלא, כיון שהם היו מלאכים, ומלאך יש לו 4 פנים, בכל 4 צדדים, לכן גם כשבא אחריהם נקרא "רץ לקראתם".

"וירא וירץ לקראתם" איך היה שמח אברהם אבינו! בשרי השירים כתוב: "מלך אסור ברהמים", אומר המדרש, "רהמים" לשון ריצה, שהקב"ה אומר, בזכות

עד אז, כל המאבקים נמשכים בעם ישראל, פעם זה מאבק נגד גיוס בנות, פעם נגד ניתוחי מתים, ופעם נגד גיוס בחורי ישיבות, כל פעם מאבק אחר, וצריך לעמוד איתן. זה נסינות מן השמיים

שתי ריצות שרץ אברהם אבינו, אחד לקראת המלאכים: "וירץ לקראתם", ואחד לקראת הבקר: "ואל הבקר רץ אברהם", אני כביכול אסור בניכם בזכות אברהם אביכם, פלא פלאות.

אברהם אמר: "הישענו תחת העץ!" מדוע לא אמר להם "תשבו" תחת העץ? אלא, שהמלאכים אין להם "קפיצים" ברגליים... אנחנו בני אדם יכולים לקפל את הרגליים ולשבת ישיבה מורחית או על הכסא, המלאכים לא יכולים לשבת, רגליהם רגל ישרה, אין קיפולים. עכשיו מה יעשו, הם רוצים לנוח, מה יעשו? הישענו תחת העץ.

והיה בודק אותם אברהם תחת העץ, זה לא סתם עץ רגיל, אלא עץ מיוחד, אברהם היה שם את העץ הזה בכל מקום שהוא הלך. ואם אנשים רוצים לפרוס עליהם כנפי השכינה, העץ היה עושה להם צל ומביא ריחות טובים, ובא מעיין מלמטה שיטבלו.

גדולה מנשות העולם

רבותינו אומרים, שמצות הכנסת אורחים גורמת שיהיה לאדם בנים. וזה סגולה לחשוב ילדים. כך מובא בכל המפרשים. ורמז לכך, "אורח", אותיות "אור-ח", כי האורח מביא אור-ח - את האור של היום השמיני של המילה.

כמו שראינו אצל האשה השונמית, איך היא נהרה בהכנסת אורחים. על הפסוק "ישם אישה גדולה", אומר הוזהר הקדוש: גדולה בהכנסת אורחים, גדולה על כל נשי עלמא דהא שאר נשי עלמא כד חמאן אושפיזא בבית מצטערין ביה ורחקן ביה, פירוש: שהאשה ענינה צרה באורחים, למה אנחנו נוציא עליו כסף? אבל השונמית היתה פותחת להם "רק תבואו".

"ויהי היום ויעבור אלישע אל שונם", אומר הילקוט שמעוני: רבי יהושע בן קרח אומר, מי זאת השונמית? זאת אחותה של אבישג השונמית אמה של עידו הנביא.

יום אחד, אמרה האשה השונמית לבעלה: "יש איש קדוש עובר עלינו תמיד, אני לא יכולה להסתכל בדמותו, מפחדת שלא אמות, בוא תעשה לו עליה קטנה, ובכל פעם שהוא עובר, יבוא לפה, ישכב בעליה, נסדר לו מיטה כסא ושולחן ומנורה וישב". וככה עשתה, בנו לו חדר יפה, ואמרו לו "אתה תשב פה, וכל מה שאתה צריך, אני אכין את הכל". היתה עושה לו הכנסת אורחים, מכינה לו אוכל, מסדרת לו קצת מחשי... קצת דברים טובים שיהיה לו, חורשה סביב... כל מיני דברים טובים, מסדרת לו כל כל מה שצריך לנביא.

הנביא הבטיח אך המשענת לא פעלה

יום אחד אלישע שאל את הנער שלו "תגיד לי מה עם האשה הזאת, מה היא צריכה", השונמית פחדה להסתכל, והנער אמר לאלישע שאין לה ילדים, ואלישע הבטיח לה: "למועד הזה את חובקת בן", אמרה לו: "אדוני זקן מאד, וחלד ממני אורח כנשים, אל תכזב בשפחתך", אבל ככה היה. הרתה וילדה בן, וגידלה את הנער.

ויגדל הילד, יום אחד, יצא הנער לראות בקוצרים ופתאום מת, והאשה שלחה

של הקב"ה. "אברהם אוהב", הקב"ה אוהב אותו, אברהם אבינו האיר את העולם באור אלקי.

כל העולם היה חושך עד שבא אברהם אבינו, כמו שאומרת הגמרא, שהעולם הוא ששת אלפי שנים, שני אלפים ראשונים "תוהו", אח"כ שני אלפים "תורה", ואח"כ שני אלפים "ימות המשיח". עכשיו אנחנו כבר בסוף השני אלפים, וכולנו מצפים למשיח.

בזמן אברהם אבינו הסתיימו שני אלפים תוהו - חושך, והתחילו שני אלפים תורה - אלף השלישי והרביעי. כי אברהם האיר את כל העולם, שהיה הולך ומפרסם בכל העולם את שם ה' ממקום למקום ומממלכה לממלכה. תראה מה זה! אדם יחידי מה עשה בכל העולם, איזה כח אדיר!

אברהם האיר את העולם ע"י חסד, כי היה מאד אוהב חסד. מדוע? כי הוא פגש את נח, כמו שכבר אמרנו, שאברהם היה בן נ"ח כשנפטר נח, ואברהם שאל את נח, איזה זכות עמדה לכם להינצל בתיבה? ואמר לו נח: בזכות החסד, שכל ימי המבול לא עניין אותנו מעצמנו שום דבר! רק כל הזמן היינו נותנים אוכל לבהמות ולחיות ולעופות. כל אחד זועק, מייד מרגיעים אותו, זה מקבל בקבוק... זה עלים, זה ירקות, בזכות החסד ניצלנו. ואברהם אבינו עמוד החסד קיבל את הדבר הזה.

מלבד זאת, אברהם ידע שהוא גלגול של אדם הראשון, והוא בא לתקן את חטא אדם הראשון, וכיון שאדם הראשון חטא באכילה בעץ הדעת, לכן אברהם אמר אני אתקן באכילה. והיה לו בית מלון גדול פתוח מ-4 רוחות העולם, כל מי שרוצה נכנס. "מה שאתה אוהב לאכול, תאכל! בלי שאלות!"

כשהיו באים לשלם, אברהם אבינו היה אומר: "חביבי, לא צריך כסף, התשלום זה שתברך את הקב"ה, תברך ברוך אתה ה' המוציא לחם מן הארץ. ברכת? זהו! עשית את העבודה!" והיה מסביר לכולם מה זה הקב"ה! העיניים שלך סתם רואות? השמש סתם מאירה? האנשים סתם שומעות? ואנשים היו מתפלאים: יש מנהיג לעולם? ואברהם היה אומר: יש מנהיג לעולם, ככה אברהם היה מגדל את שמו של הקב"ה דרך החסד והאכילה, הוא היה אור גדול בעולם.

הניח עצה על המילה

והנה עכשיו בתחילת פרשת וירא, אברהם אבינו היה אחרי ברית מילה. כמו שראינו בסוף פרשת לך לך "זכרות עמו הברית", הקב"ה אמר לו למול, והקב"ה השתתף איתו בברית, כי אברהם אבינו היה כבר זקן, הידיים שלו רעדו, ופחד למול את עצמו, אמר לו הקב"ה: "בוא בוא, אני יעשה איתך ביחד". ועשה איתו את הברית מילה, ואברהם אבינו היה שמח.

אבל היו לאברהם כאבים גדולים מהברית, בפרט ביום השלישי למילתו, כמו שכתוב "ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים" כתוב במדרש שהיה יורד ממנו דם, והיה לו כאבים עזים מאד, והיה יושב ומתיר את התחבושות שלו.

"באלוני ממרא" - רבותינו אמרו: למה "באלוני ממרא"? בגלל שאברהם אבינו התייעץ עם ממרא - נטל ממנו עצה על המילה. וצריך להבין, הרי לא מסתבר שאברהם אבינו, אחרי שהקב"ה אומר לו "לך תמול", ילך להתייעץ?

ויש מרבותינו שאמרו פירוש נפלא, מה הכוונה שנטל ממנו עצה על המילה: שאברהם אבינו שהיה אדם זקן והדם היה דליל, ואחרי המילה הדם היה שותת, הלך אצל ממרא, ואמר לו ממרא: "מה אתה דואג? יש עשב שנקרא 'עצה', תיקח את העשב הזה, שים אותו על המקום הזה עוצר את הדם". שם אותו, וכך היה. וזה הכוונה נתן לו "עצה" על המילה. כמו שאומרים במשנה בשבת: "עצה - כמלא פי גמול" - זו תרופה, עשב שנקרא "עצה".

בגלל מצבו, הוא לא יכל לצאת לחפש אורחים, אבל אברהם אבינו לא יכול יום אחד בלי אורחים! לא מעניין אותו! הוא רצה אורחים! לכן "והוא יושב פתח האהל בחום היום" ומחכה לאורחים. ויש בזה סודות מה זה פתח האהל, ומחכה. "והנה ה' ניצב עליו" - הקב"ה ראה את הצער שלו, והקב"ה בא לבקר אותו, ניצב עליו: "מה שלומך אברהם? איך אתה רותץ? אני מברך אותך שתהיה בריא!"

פתאום, אברהם רואה שלשה ערבים ניצבים עליו. מייד אמר אברהם: "גדולה הכנסת אורחים יותר מקבלת פני שכינה", ואמר לקב"ה: "מחילה". ואלה היו מלאכים בדמות ערבים, הגאון חיד"א כותב בשם מהר"ם מגרמזיא "אנשים ניצבים עליו" - גימטריא "מיכאל, גבריאל, רפאל".

והארץ [הלא איך הקב"ה ברא את אדה"ר שמים וארץ, היה עננים ירד גשם, נהיה עיסה, וגבילה וברא אותן], "בהבראם" - בזכות אברהם.

או כשהלך לשם נדמה המלאך רפאל לפר, "פר-אל", ואברהם אבינו נתגלו לו סודות גדולים שם במערה, ומאז, בכל יום היה הולך ומתפלל שם בשדה הזאת, עומד בחוץ כלי שיראו אותו. וכתוב שהוא ברא פר אחד בספר יצירה. כך אברהם נתן להם לאכול כל אחד לשון בחרדל.

וכי זה יפה לדבר ככה לאורחים?

עוד אמר להם: "ואקחה פת לחם, וסעדו לבכם אחר תעבורו, כי על כן עברתם על עבדכם", וצריך להבין, מה הפירוש "ואקחה פת לחם" הרי לכאורה היה צריך לומר או פת או לחם, כי פת ולחם זה אותו דבר, וזה לא שני מיני לחמים, [או לא היה פיתה יודי ופיתה בוכרי... ומדוע יש כפילות גם "פת" וגם "לחם"]?

אלא, המלאכים רצו לאכול אצל אברהם, אבל הם לא יכולים לאכול מאכל כזה, של העולם הזה, זה מוזיק. אמר להם אברהם אבינו: אל תדאגו, לא יהיה לכם שום נזק, אני אתקן לכם את הלחם, שלא יהיה לכם שום בעיה, מה עשה? "ואקחה פת לחם" פת, פ"ת זה 480, שזה גימטריא של פלונית [ליל"ת], שזה כל הכוחות הרעים והס"א שהתערבה בבריאה בתוך החיטים ובתוך הלחם, "ואקחה פת לחם" - אני אקח את הכל, ואתם תקבלו סולת נקיה מבחינה רוחנית. ולכן כתוב גם "פת" וגם "לחם" כי הביא להם פת נקיה בלי ניצוצות. ועכשיו "סעדו לבכם", כי יש להם לב אחד.

עוד דבר פלא צריך להבין מה שאמר להם: "אחר תעבורו כי על כן עברתם על עבדכם", מה הפירוש? "תקחו אוכל ואחר כך אתם יכולים ללכת, כי הרי הגעתם אלי בשביל לאכול". והרי לכאורה לא יפה לומר ככה לאורחים. זה כמו אדם שמזמין אורחים: "אתם יכולים לבוא אלי קצת להתארח? תאכלו עימי, הכנתי גוגי חורשה סבוי... תבואו, תיכנסו, יש לי צלחות שלא ראיתם בעולם, חד פעמי מיוחד, אז תבואו תיכנסו, כי אני יודע בשביל מה באתם - באתם לכאן כי אתם רוצים לאכול. וכי ככה אדם אומר לאורחים - באתם לפה בשביל להיכנס לאכול!! וגם אם זה נכון שהאורח הגיע בשביל האוכל, אבל לכאורה לא מדברים ככה! זה לא יפה ככה לדבר! מי מדבר ככה?! זה לא יפה לדבר ככה. ובדיוק אברהם אבינו יגיד לאורחים "כי על כן עברתם על עבדכם"?

אלא, כוונת אברהם לומר להם: הרי באתם דוקא לכאן אצלי, כי אתם לא יכולים ללכת למקום אחר, כי אני יכול לתת לכם לטעום מהגן עדן של העולם הזה, ובמקום אחר אתם לא יכולים לאכול, כי רק אני יודע להוציא לכם את כל הכוחות המזיקים והס"א מהלחם המגושם, ואתם לא תינקו.

איזה הכנסת אורחים!

מדוע באמת צחקה שרה?

כשבאו המלאכים ויאמרו לו איה שרה אשתך? ויאמר הנה באהל. ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שומעת פתח האהל והוא אחריו. ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלותי היתה לי עדנה ואדני זקן, ויאמר ה' אל אברהם למה זה צחקה שרה. וזה דבר פלא שצריך להבין: איך באמת שרה צחקה? וכי היא לא מאמינה בה? הקב"ה אומר יהיה לך בן, היתה בת 90, נכון, ואברהם בן 99, איזה יופי, מאמינים בה, שמחים, ואיך צחקה שרה צחוק כזה כאילו מזלזלת, למה היא עשתה את זה?

יש בזה פירוש נפלא של מהר"ש מבעלזא, והוא לימוד גדול אדיר אדיר: כאשר המלאך אמר כעת חיה והנה בן לשרה אשתך, מה כתוב אח"כ "ושרה שומעת פתח האהל והוא אחריו" ומה הכוונה "הוא אחריו" אומר תרגום יונתן והוא הכוונה לישמעאל הנער ששמע את דברי המלאך! הוא היה עומד אחרי הפתח אחרי הדלת והוא שומע את ההבטחה שיהיה בן לשרה, אבל היתה לו עין רעה, הוא לא רוצה שיהיה לו עוד אח ועוד משרה אימנו, ושרה מאוד פחדה מהעין רעה שלו, ואמרה אוי ואבוי זה עכשיו ישים עין הרע ומה יהיה איתי? ילקלך את כל ההבטחה.

לכן שרה צחקה, ואמרה אני בת מאה איפה יהיה לי בן, כי היא לא רצתה שהישמעאל הזה ישים עין רעה, לכן היא צחקה.

אבל הקב"ה עדיין שאל: "למה זה צחקה שרה?" כי אם הקב"ה מבטיח, לא תזיק שום עין הרע של אף אחד, אם הקב"ה מבטיח שיהיה לה אז יהיה לה. היפלא מה? דבר? ככה הסביר המהר"ש מבעלזא. זה דבר יפה מאוד ונכון.

אצל אביו "בוא מהר", הלכו אל הר הכרמל ששם היה אלישע. ואלישע נתן את המשענת [המטה] שלו לגיחזי ואמר לו: "כל הדרך אל תדבר בפיו מאומה רע או טוב, תתן את המשענת על פני הנער והוא יחיה". הגיחזי הזה לא האמין בנביא, ובדרך הוא ראה איזה אריה מת, אמר 'בוא ננסה את המשענת', שם את המטה עליו והאריה קם לתחייה! [ואי וואי עוד מעט היה אוכל אותו...] אמר גיחזי: 'זה איש קדוש אלישע', איזה טיפוש...

הלך לאשה וזה לא עבד על הילך, כי גיחזי פעל במשענת כבר ואיבד את כוחה. עד שבא אלישע הנביא בעצמו, נתן פיו אל פי הנער, והתחיל להתפלל לפני הקב"ה: "רבון העולמים כמו שעשית ניסים על ידי אדוני אליהו והחיה את המת, כן יחיה הנער ויפקח עיניו". איזה זכות היתה לה שהוא החיה את הבן שלה. זה הכח של ההכנסת אורחים!

עד היום יש הולכים לכפר שונם שליד חיפה, למערה של השונמית, מתפללים שם בעיקר בשביל ילדים, הסטייפלר ור' חיים קנייבסקי היו שולחים לשם מי שלא נפקדה. גם אנחנו פעם לקחנו את הישיבה לקברי צדיקים, ונכנסנו לשם.

כל האנשים המשוונים היו שם...

כל גדולי ישראל, היה להם הכנסת אורחים בצורה לא רגילה. אומרים על המהרש"א שביטו היה פתוח לרווחה, היה נותן לאכול לכל עובר ושב, והיה על המשקוף של המהרש"א חרוט פסוק "בחוץ לא ילין גר, דלתי לאורח אפתח". והשלט הזה התנוסס על הבית של המהרש"א עד שנת תרמ"ט, שאז נשרף שמה כל המקום.

וככה היו כל גדולי עולם, חזו"א, הסטייפלר, ועוד, היו מכניסי אורחים. אני הייתי מתפעל ממוזון ראש הישיבה רבי יהודה צדקה, שהשבוע יום הפטירה שלו, הייתי מתפעל ממנו, שאף פעם לא היה נראה כלפי חוץ שראש הישיבה מכניס אורחים, הוא היה אדם עדין ושקט. אבל מה? בכל שבת היו באים אליו כל הקשי יום, וכל המשווגעים של גאולה... בצורות שונות ומשונות... שאתם לא תכניסו אותם לבית שלכם, עם נעליים מלאי בוץ... וזה זקן משנת תרפ"ו... שהעניבה שלו בצד השני... והוא הולך ככה וככה...

אדם הראשון התנגד להיות שכן של אברהם...

"ואל הבקר רץ אברהם" - אברהם אבינו רץ אל הבקר כי רצה לעשות לשלשת האורחים, שלוש לשונות בחרדל. לכן השבת צריך לעשות לשון עם חרדל, כמו אברהם אבינו שנתן להם לאורחים לשון, [אל תשכח ציון משה לעשות להם לשונות...].

אברהם מצא 2 בקר, אבל היה חסר לו השלישי, מה קרה? הוא ברח. אברהם אבינו רדף אחריו עד שהגיע למערת המכפלה, וזה היה רפאל שנדמה לפר - פר-אל, כי הוא רצה לגלות לאברהם מה יש במערת המכפלה, כי אברהם לא ידע איפה קבור אדם הראשון.

הוריד כוס שלמה של דמעות, ושתה אותה והתעלה.

אחרי שהוא התעורר מעלפנו הוא קם ואמר, "אתם רואים את אמא רחל? אמרו לו: "לא". והוא אמר: "הנה, אני רואה אותה"

כשנכנס אברהם למערה, ראה אור גדול, ונתגלו לו שני קברים. ופתאום נעמד אדם הראשון ואמר לו: "כאן זה פתח גן עדן, פה הקב"ה שם אותי, המקום הכי טוב וקדוש בעולם". מיד גם נתקנא אברהם, ואמר "אני גם רוצה להקבר פה",

אבל אדם הראשון אמר לאברהם: "אני מתבייש ממך, אל תבואו לכאן, אתם צדיקים גמורים ואנחנו לא עמדנו בניסיון כמותך. אמר לו אברהם: "אני אתפלל עליכם, ואני אגמור את התיקון שלכם בחזרתכם למנוחות, ואומר רשב"י שלכן כתוב: "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם" אל תקרי בהבראם אלא "באברהם". זה לא סתם היפוך אותיות אלא "תולדות השמים והארץ" - זה אדם וחור, שנקראים תולדות של השמים והארץ, כי הקב"ה ברא אותם מן השמים

ישימו איזה אבן טובה שאין כמותה. ואני אלך להשיג אותה. הוא מכר את הבית שלו, היה לו ארמון, מכר את כל מה שיש לו, רק בכדי לקנות למלך את האבן הטובה הזאת. ואכן בסוף הוא מצא אותה, הביא אותה והיתה מאירה ומוזהירה. הביא את זה לבית המלוכה, המלך אסף את כל השרים ואמר להם: בואו נראה את יופיה של האבן, נשים אותה על הכתר. טוב. הציגו לפניו את האבן, כולם התפעלו ואמרו: אין כמו יופיה בעולם. זה היהלום הכי טוב. אמר המלך: היהלום כידוע, הוא קשה מכולם, א"כ אני רוצה לבדוק את האבן. אמרו לו: מה תבדוק? אבל הוא מכר את הבית שלו בשביל היהלום. אך המלך אמר לאחד השרים: תביא פטיש

ולאחר שנה שרה זכתה "כי ביצחק יקרא לך זרע". היא פחדה שתבוא נשמה של נקבה, והיא רצתה נשמה של זכר, רוצה שהוא יילד, יביא ילדים, יהיה המשכיות, איזה צומות היא צמה, איזה תפילות היא מתפללת. עכשיו, היא זכתה. והנה יש להם בן יצחק. יש דבר כזה בעולם?

מושיע ומגן - מהודר א' א'

עכשיו נדבר על מעלת העקידה: שימו לב. דבר ראשון אני רוצה להגיד לכם מה כתוב בתיקוני הוזהר, ככה הלשון שלו: "לא אית מאן דמבטל מותנא מבני אנשא כקרבן דעקידת יצחק דכתיב ביה ויעקב את יצחק בנו, אתקשר מידת הדין ואתקדד לעילא" - אין דבר שמבטל את המגפה כמו קרבן עקידת יצחק, שכתוב בו ויעקב את יצחק בנו, והקב"ה עוקד את כל הדינים והמקטרגים - ולא הוה ליה רשו לקרבא לבית דין רברבא דאיהו גבורה בעקידת יצחק מעילא לישראל - ואין להם רשות להתקרב לבית דין של מעלה.

וממשיך הוזהר ואומר: שעקידת יצחק מועילה לעם ישראל לאדכרא ליה בכל יומא בגלותא - להזכיר בכל יום בגלות את עקידת יצחק, דתגין עליהן מכל מרעין בישין - שתגן עליהם מכל מרעין בישין. וקלא נפיק ואמר אל תעש לו מאומה וזכות אבותיהן יגן עליהן ממרעין בישין - והקול יוצא ואומר אל תעש לו מאומה וזכות אבותם תגן עליהם מכל מרעין בישין. ככה מובא בתיקוני הוזהר. גם בסידור הגאון יעבץ כתוב: אמירת העקידה מבטל מיתה מבני אדם ומגינה מכל חולאים רעים. ומכפרת עוון.

כאשר אדם רואה את זה, מה הוא עושה? הוא אומר עקידה בכוונה ובחשק רב. ולכן אנחנו לפני שנתים עשינו ספר "מושיע ומגן" ויש בו שלשה דברים שאומר הוזהר שהם מצילים את האדם, א' - עקידה, ב' - פרשת הקטורת חוק חוק, ג' - עוד דבר שמתי שם - הקרבנות, שלשה דברים. והסברנו שם את כל מעשה הקרבנות אחד לאחד, גם עם תרגום מילולי והכל, ושמונו את כל הסודות שלהם בספר אחד. וזה דבר גדול גדול, ואני מאד שמח בו. ויש שם פירוש על העקידה עם כל רבנו האר"י עם כל המפרשים ועם כל הדרושים. עם כל הכל, בשביל שכאשר שאדם רוצה לקרוא את זה שיהיה לו מהודר א' א' כמו שאומרים.

מצילה מארבע מיתות

הגאון מוילנא אומר על פרשת העקידה: "סגולתה לבטל כל גזירות קשות ורעות", ולכן הוא אומר שבכל ימי הגלות צריך לקרוא כל יום פרשת העקידה כדי להגן מכל גזירות קשות ורעות, וכמו שאומר תיקוני הוזהר שבת קול יוצאת ומכרת: "כל מי שקורא פרשת העקידה, אל תעש לו מאומה". שלא יפגעו בו שום מרעין בישין - שום גזירות קשות, זכות האבות תגן עליהם מכל מקרים רעים. יגן עליהם מהרג, מחנק, מכל מיני תאוונות, כל מיני בעיות. וכך גם מבטיח רבנו האר"י בשער רה"ק: שאם אדם נגזר עליו 4 מיתות בית דין, הוא קורא פרשת העקידה והוא נפטר מהם!

לכן כל בוקר, אדם צריך לקום מוקדם, לקרוא פרשת העקידה עד שהקב"ה יעקוד שרי מעלה. כמו שמביא הגאון חיד"א בספר ציפורן שמי: "פרשת העקידה יאמר בכוונה גדולה וישים עיניו וליבו עד כמה מגעת עבודת ה' של אברהם אבינו, איזה מסירות נפש, והיא סגולה גדולה לכבוש את הדין, ולכן יתאמץ בכוונתה, ואז יתכפר עונו, ובספרו סנסן ליאיר כותב הגאון חיד"א: "קריאתה טובה בכל עת, ועל כל צרה שלא תבוא היא מגינה על האדם". פלא פלאות! אותו דבר כותב הרב סדר היום כמה זה גדול - דבר גדול גדול פרשת העקידה! כמה זה זכות! ועוד נדבר על זה. העיקר הגדול שימו לב, איזה פלא פלאות: "והאלקים ניסה את אברהם" כל הנסיונות שהיו לאברהם עד הנסיון הזה, זה היה בשביל להבין את אברהם אבינו שיעמוד בנסיון העקידה. אתם יודעים מה זה? הקב"ה אומר לו "קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק והעלהו לעולה" - יצחק היה בגיל 37, זה לא תינוק! זה גבר בגובהו שאין כמותו.

מי ניסה לפוצץ את היהלום?

היה אחד הגאון רבי אברהם חכם זצ"ל, הוא כתב מישל על זה וכך הוא אומר: היה מלך אחד שאהבו אותו כולם, הוא ביסס את המלכות שלו בצורה לא רגילה, היה לו הון עתק, היה אהוב על כולם, היה פיקח, כולם אהבו אותו, הממלכה שלו פרחת, כל הנתונים שלו החליטו לתת לו איזה מתנה כאות הוקרה, מה עשו. אמרו שיעשו לו כתר מזהב משופץ באבנים טובות.

היה שמה שר האוצר שהיה ראש על כל השרים, שאמר: אני רוצה שבראש הכתר

הוא היה אדם עדין ושקט. אבל מה? בכל שבת היו באים אליו כל הקשי יום, וכל המושגעים של גאולה... בצורות שונות ומשונות... שאתם לא תכניסו אותם לבית שלכם

גדולה של מאה קילו, ותכה עליה. אני רוצה לראות אם היא מתפוצצת או לא. כולם פחדו, אף אחד לא רצה לעשות את זה, אמרו: השר הזה שם את כל החיים שלו שם פה, איך אתה רוצה לפוצץ? לא יכלו. עד שאמר לשר האוצר בעצמו: בוא אתה, אתה קנית.

בא שר האוצר, בלי שום פחד, באהבה וחיבה, הביא את הפטיש - לא מאה קילו - מאתיים קילו, בום, ועוד בום. לא נשבר. אמרו לו: איך עשית את זה? תגיד, אמר להם: אני רציתי לשמח את המלך, מה זה משנה מה משמח אותו, הלכתי קניתי לו אבן טובה, ואם הוא רוצה שאני אשבור אותה - מה שהוא רוצה אני עושה. פלא פלאות. היא עמדה איתנה. זה יהלום אמיתי. ככה היה נסיון לאברהם. איך אברהם אבינו זכה לעמוד בנסיון הגדול הזה.

הכחות מגיעים ב'גנים'

כתוב: "והאלהים ניסה את אברהם", מה זה 'את אברהם'? אומרים רבותינו, שהנסיון היה קצת גם ליצחק, אפילו שבצדק הנסיון היה לאברהם. וכי יצחק אין לו נסיון? יצחק היה בגיל 37, אבל אצל יצחק היה יותר קל, כי אברהם כבר עמד בנסיון הגדול להשליך אותו לכבשן האש, בגנים שלו כבר הוא יודע להתגבר על כל בעיה שיש, אז יצחק קיבל מה'גנים' של אברהם כוחות לעמוד בנסיון, ולכן אצלו זה לא נסיון גדול, הוא כבר מיומן לזה.

לא עמדתי בסבל של הבן שלי!

היה מרגל אחד גרמני, שהלך לרגל ברוסיה. והיה מרגל טוב, מוסר הודעות לגרמנים על רוסיה, משהו לא רגיל. יום אחד תפסו אותו הרוסים ועשו בו שמות. וכמה שענו אותו - הוא לא מגלה. רצו את הסודות של גרמניה, אבל הוא לא מגלה. הפה שלו סגור. הם התחכמו, מה עשו, לכדו את הבן שלו. הביאו אותו, שמו אותו בויטרינה מולו, והיו מוציאים לו את העין, והבן שלו צווח, חותכים לו אצבע ועוד אצבע, בזה הוא לא יכל לעמוד, ואז הוא גילה את הסודות.

לאחר זמן, התפייסו ביניהם שתי המדינות, והיה החלפת שבויים, שלחו אותו יחד עם הבן שלו, אמרו לו: איך לא עמדת בעינויים, הרי אצלנו תרגלנו אותך ועמדת בעינויים הכי קשים? אמר להם: הכל נכון, אבל להתרגל על זה לענות את הבן שלי, שאני אראה עינויים כאלה? זה לא יכולתי, על זה לא חשבתי.

ולכן, זה הנסיון הקשה לקחת בן ולשחוט אותו, ולקבל את הדם ולזרוק את זה על גבי המזבח, ולעשות אותו כמו קרבן. לקחת קודם כל את האימורים, את הלב, את הכליות, ואת כל האיברים הפנימיים, לרחוץ את זה, ולשרוף את זה על גבי המזבח. ואח"כ להעלות אותו כולו כליל, שיהיה הכל שרוף שרוף שרוף, מי יכול לעמוד בזה? אברהם אבינו. אברהם אבינו אומר: רבש"ע! תזכה אותי! איזה נסיון גדול של אברהם, עד שלבסוף הקב"ה אומר לו: "אל תשלח ידך אל הנער" - פלא פלאות. זה נסיון שאין כמותו.

תחליף את המפתח!

אתם יודעים מה אומר המדרש, דברים אדירים. כתוב ב'מדרש תנחומא' שאברהם אבינו הלך בשמחה לעקוד את יצחק. צריך לדעת, שאברהם היה לו בן

נשמת יצחק הראשונה בתוך הא"ל

וכשהיה מתקרב אליו, אמר לו: בוא ר' אברהם, בוא, הנה המקום. ואז אברהם אבינו בזריזות, "ויחבוש את חמורו" את החומריות. הלך למקום המקדש - מקום קודש הקודשים שהוא מכון כנגד קודש הקודשים העליון, לבש אברהם אבינו בגד לבן ונדמה לכהן גדול ביום הכיפורים, לקח את יצחק ועקד אותו כשה, קשר את ידיו ורגליו לאחור, והעלה אותו על גבי המזבח. באותו רגע פרחת נשמתו של יצחק, והתחלפה נשמתו בנשמה אחרת, כך כותב רבנו האר"י, כי היתה לו נשמה מצד הנקבה, וכעת באה לו נשמה משל זכר.

ולחייב הלכה הנשמה הזאת? "והנה איל אחר נאחו בסבך", הנשמה של יצחק הלכה לאיל, ואח"כ כשלקחו את האיל ושחטו אותו, אמר: הנה זה הנשמה של יצחק בפנים, זה הנשמה של הנקבה הזאת.

אברהם אוהבי

ואז: "ויקרא אליו מלאך ה' מן השמים". מה זה מן השמים? כתוב בספרים הקדושים, שהקב"ה בכבודו ובעצמו דיבר אל אברהם אבינו מקודש הקודשים, מקום שאף אחד לא יכול להיכנס, אפילו מלאך. ונגלה לו קודם מלאך ה' מן השמים, ואמר לו אברהם: אני לא שומע לך, הקב"ה דיבר איתי מקודם, ועכשיו אם הוא רוצה לחזור בו - שהוא ידבר איתי. תסתלק מפה, אתה אומר: "אל תשלח ידך אל הנער?" אם הקב"ה יגיד - אני עושה. לך אני לא שומע. ואז הקב"ה דיבר איתו בעצמו מקודש הקודשים, אמר לו הקב"ה: אהבתי גדולה אליך. אמר לו אברהם אבינו: אני אהבתי גדולה שאין כמוה אליך - תזכה אותי להקריב את בני קרבן, אני רוצה. ובזכות העקידה תכפר על בני. אומר לו: לא. אני צריך את יצחק שהוא יביא את יעקב, ויעקב יביא 12 שבטים, ואני צריך את יעקב. ולכן "הנה איל אחר" - כי הנשמה של יצחק נכנסה באיל כאמור, ואז השטן נאחו באיל בקרניו. פלא פלאות. וכששחט אותו אברהם אבינו, התגבר על הכל. ובקרבן השמאלית של האיל - הקב"ה תקע על הר סיני. ובקרבן הימנית עוד יתקע לנו לעתיד לבא.

שרה מתה משמחה

ולכן, כשראה השטן שהוא לא מצליח, הלך לשרה. אמר לה: את יודעת מה בעלך עושה? אומרת לו: הלך ללמוד תורה. איזה ללמוד תורה? הלך לשחוט אותו. מה עשתה? הלכה לאחימן ששי ותלמי ילדי הענק, אמרה להם: תסתכלו ותבדקו לי היכן הם. אמרו לה: כן, אנחנו רואים זקן עוקד ילד. אמרה שרה: הלואי שיהיה עקידה כמו שצריך, מהשמחה הגדולה שהיתה לה - אומרים רבותינו פרחת נשמתה. פלא פלאות. איפה יש דבר כזה בעולם? איך עמדו בנסיון כזה גדול. ולכל אדם, איך יש לו כח לעמוד בנסיונות? הכל מאברהם אבינו.

שמע ישראל במנזר

בזמן השואה, כשכולם הבינו שהם הולכים לטבח ושורפים אותם. אבא אחד לקח את הילד שלו בגיל קטן, בגיל 5. אמר לו: בוא בני, לקח אותו למנזר, דיבר שמה עם הכומר שיכניסו אותו בפנים. אבל האבא אמר לבן שלו: תראה, אני מבקש ממך, אתה ילד קטן ואתה לא מבין, אבל כל יום אל תשכח להגיד: שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, רק שלא ישמעו. תדע לך שהקב"ה בשמים, הוא נותן עיניים לראות, הוא נותן אוזניים לשמוע, הוא נותן פה לדבר, הוא מעמיד את כל העולם. וכך היה, היו הרבה ילדים שהכניסו אותם למנזרים. הנוצרים אמרו: את כולם נעשה נוצרים.

הרב הרצוג שהיה רבה הראשי של ישראל, הרב הרצוג הסבא של בוז'י, ביקש מהאפיפיור שיתנו לרבנים להיכנס למנזרים בכל אירופה, איפה שהחביאו שם ילדים יהודים, רק חמש דקות, זה הכל, אם תפסנו ילדים - תפסנו, ואם לא - הכל שלך. אמר לו: אני מוכן.

באחד המקומות, בא הרב מפונבויז', שבאותו הזמן פתח 'בתי אבות' לכל ילדי השואה. הוא נכנס למנזר אחד, ומכין כבר אוטובוס בחוץ, כדי שברגע שיראו כל כך הרבה ילדים באים, לא יבואו בחזרה לקחת אותם. הם יודעים איך לעבוד. נכנס ואמר להם: קינדרלאך, כולם להגיד איתי ביחד שמע ישראל. ואז כולם התחילו צועקים בבכיות 'שמע ישראל', מיד אמר להם: בואו אחרי! וכולם רצו אחרי, טאטע! טאטע! וכך הציל ילדים רבים וגידל אותם ב'בתי אבות'.

ישמעאל, והוא אומר לשרה: תשמעי, קשה לי, אני רוצה לדעת מה שלומי של ישמעאל, הוא נמצא בשדות, ביערות ובמדברות, אבל אני יש לי איתותים איפה הוא נמצא, אני רוצה לרכב על הסוס וללכת לבני לראות מה שלומי, ואני בא.

שרה מתחננת אליו: אברהם, אתה זקן, איך תלך? לא, לא יכול. לקח את הסוס, דהר והלך אצל ישמעאל. מצא אותו, דופק לו בדלת. באה איזה פטמה אחת, אומר לה: איפה האדון? אומרת: הוא לא פה, הלך להביא פירות, הלך להביא מה שהוא רוצה. אפשר להיכנס לשתות אצלך מים? לך מפה! פה לא נכנסים. אמר לה: טוב, תגידי שהיה פה איזה זקן אחד, ואמר שיחליף את מפתן הבית, המפתן לא בסדר. אמרה לו לישמעאל: בא לפה זקן אחד לא יודעת מה רוצה, אמר תחליף את מפתן הבית, נתן לה מכות, אמר לה: יאללה תסתלקי מפה, זה אבא שלי. את ככה עושה? לא נותנת לו לשבת לאכול לשתות? תלכי מפה.

אחרי כמה שנים, עוד הפעם הולך לבקר את הבן שלו, באמת לקח אישה אחרת. בא לשם, אדוני הוא הלך, אבל בוא תשב, תשתה. אמר לה: תגידי לו שהמפתן מצוין, אני שמח מאד. ואז ישמעאל גם הוא חשב: אבא היה אצלי פעמיים, זה לא יפה, אני הולך לאבא. בדיוק הגיע ישמעאל, והקב"ה אומר לו: "קח נא את בנך את יחידך". בא ישמעאל, או-הו, שלום עליכם, נו, רב ישמעאל, הקב"ה אומר לו קח נא, בוא אתי. לקח את שני נערי ואת יצחק בנו, יאללה, בוא, איפה אבא? בואו אחרי. לקח איתו את הכל.

מפריע עם כל הכח

בא השטן בדרך, נדמה לו כדמות זקן, אמר לו: לאן כבודי הולך? אומר לו: להתפלל. אומר לו: מי שהולך להתפלל - למה צריך אש, מאכולת, עצים? מה זה? אומר לו: אולי נשהה יום-יומיים, נאפה לחם, נאכל. אמר לו הזקן: אני הייתי כשהקב"ה אמר לך קח נא את בנך, זקן שכמותך! אתה הולך לאבד בן שנולד לך אחרי מאה שנה? אמר לו: תסתלק מפה מהר, אתה שמך 'שטן'. לך מפה. זרק אותו לכל הרוחות.

הלך ליצחק שעומד לימינו ונדמה לו כבחור. אמר לו: לאן אתה הולך? אומר לו: ללמוד תורה. אומר לו: מתי? בחיים שלך או במיתתך - אתה הולך ללמוד תורה? אמר לו: וכי יש אדם שלומד אחר מיתה? אומר לו: עלוב בן עלובה, כמה תעניות אמא שלך התענתה, הזקן הזה נשתטה, אתה הולך לשמוע לו? אמר לו יצחק: תסתלק מפה, אני לא עובר לא על דעת הקב"ה ולא על דעת אבא. מה שאומר לי - אני עושה. אומר לו אברהם: אל תשגיח עליו, דחילאק! הוא בא לעיף אותנו. ביום השלישי, אברהם אבינו יודע שתמיד כשאדם עושה רצון ה' כמו יעקב אבינו, הדרך קופצת אליו. אומר: מה זה? אני הולך והדרך לא קופצת אלי? הדרך ארוכה, השטן הזה עושה בעיות גדולות. מה עשה? עשה להם נהר, עד שנכנס בו אברהם - "הגיעו מים עד נפש". היה זועק להקב"ה, וייבש את הכל. אבל מה, הוא רואה שבגלל ישמעאל והנער השני "שבו לכם פה עם החמור - עם הדומה לחמור" -

אמר לו הזקן: אני הייתי כשהקב"ה אמר לך קח נא את בנך, זקן שכמותך! אתה הולך לאבד בן שנולד לך אחרי מאה שנה? אמר לו: תסתלק מפה מהר, אתה שמך 'שטן'. לך מפה

בגללכם המקום לא מתקרב אלי. לכן, שבו פה, ואני והנער נלכה ונשובה אליכם. כאן התנוצצה בו רוח הקודש בכך שאמר שניהם חוזרים. פלא פלאות.

המישור נהפך לחר

ואז אברהם אבינו רואה את המקום מרחוק. אבל מה, אל תחשבו שהמקום הזה היה הר. כל הר שהיה מומן בריאת העולם, הגויים שמו עליו עבודה זרה. אין מקום גבוה שלא לקחו אותו לעבודה זרה. אבל המקום הזה של הר המוריה היה מישור. כך כותב רבי נתן אדלר רבו של החתם סופר. וכשבא אברהם, אמר: זה מקום קודש הקודשים כי הוא נמצא מול קודש קודשים העליון, ואם כן, איך הוא יהיה ככה מישור? לכן התפלל אברהם ואז התחיל המקום להתרומם, ונעשה 'הר המוריה'. ואז הוא אמר: זה המקום!

אבא נהיה גוי...

אותו הילד שדיברנו עליו, גם הוא היה בין הילדים האלה, והרב לקח אותו, גידל אותו, חיתן אותו, עד שנהיה בן תורה אמיתי. באותו זמן היה מוקד לאיתור קרובים, האבא שלו ניצל, והיה באמריקה. בינתיים הוא שמע שיש לו בן תלמיד חכם, ושלח אליו שיבוא אצלו. הבן שמע שיש לו אבא, והלך לספר לרב מפוננבוני אמר לו הרב: תסע אליו למה לא.

נסע אליו, ה' יצילנו, הוא רואה את אבא שלו חי כמו גוי נשוי עם נוצריה, אומר לו: אבא! אני בזכותך שאמרת לי שמע ישראל, ניצלת. מה קרה לך? אמר לו: אחרי מה שאני ראיתי, אל תשאל אותי שאלות. אתה תעשה מה אתה רוצה, אני לא יכול. הם התחבקו, התנשקו, ישב איתו שבועיים וחזר לארץ.

יותר על כל הירושה

אחרי כמה שנים הוא מקבל מכתב שאבא שלו נפטר והשאיר אחריו 50 מיליון דולר. ולאבא יש בן מהנוצריה, כך שהם יתחלקו - 25 מיליון לזה 25 מיליון לזה. בא לאמריקה - היתה לויה, איפה קוברים את אבא שלו? האבא ציוה בצוואה שיקברו אותו בבית קברות של נוצרים. אמר הבן: אני יודע שבשנים האחרונות אבא שלי היה הולך ביום כיפור לבית הכנסת, הוא חזר בתשובה, הוא לא יקבר אצל נוצרים! אבל אחיו אומר לו: רק אצל נוצרים. שאל איזה רב, אמר לו: מה הבעיה? תן לו קצת פלוס בירושה, בלי מחלוקת, הוא יתן לך אותו. בשביל כסף הוא יתן. אבל האח אמר: לא יעזור לך כלום, רק אם תתן לי את כל ה-25 מיליון. אמר לו: איך אתה רוצה שאני אתן לך את כל ה-25 מיליון? אמר לו: אני עבדתי על הכסף, לא אתה, אני רוצה את כל החמישים מיליון.

התקשר לרב זילברשטיין, אמר לו: תשמע, עד שאבא לא נקבר, עדיין זה לא כסף שלך, ולכן אתה מצווה לקבור אותו מכסף שלו. אפילו שהקבורה תעלה 25 מיליון. אמר לו הרב: אבל אני אברך אותך. ואכן, הוא שילם את ה-25 מיליון בשביל לקבור את אבא שלו בקבר יהודי. זה ניסיון של יהודי. מוכן לוותר על כל הכסף שבעולם - בשביל שאבא יקבר בקבר יהודי.

פרשת העקידה בחשק

"וישכם אברהם בבוקר, ויחבוש את חמורו" - היום למדנו בקיצורי קיצורין, שאדם בכל בוקר שהוא קם, איך הוא הולך למקוה, איך הוא מכין את עצמו לתפילה בחשק גדול, בחשק גדול, בחשק גדול. קורא פרשת העקידה. זה עוקד את כל שרי אומות העולם, הורג את כל המקטרגים העליונים, לוקח אותם, סותם להם את הפיות שלא יוכלו לקטרג. פלא פלאות. ועד היום אנחנו זוכים לקחת את הזכות הזאת של העקידה. איך הוא אומר לאבא שלו? אבא תקשור אותי חזק שח"ו לא אבעוט, לא תהיה בעיה, איך תשים אותי על המזבח. תגיד לאמא איך שאני בשמחה, שתהיה שמחה. איפה יש דברים כאלה?! הוא לא ידע שינצל, והוא מתחנן. שהוא רוצה למסור עצמו לכבוד השי"ת. עד היום הזכות הזאת עומדת לעמו ישראל.

ולכן כל יום כל יום יקרא פרשת העקידה. בחשק, בהתלהבות גדולה, יש לנו פרשת העקידה בחשק, שירת הים בחשק, פיתום הקטורת, קרבנות. עכשיו גם התחלנו פרק איזהו מקומן בדרך היומי.

בעז"ה, ה' יזכנו לעובדו וליראה אותו, ללכת בדרכיו, לעשות רצונו, הקב"ה יציל אותנו מכל צרה וצוקה, יתן לעמו ישראל, העיקר הגדול בעולם זה התורה. אין דבר בעולם כמו שאדם יושב ועוסק בתורה הקדושה.

ראש הישיבה - חכם יהודה צדקה זצ"ל

בעז"ה כדאי ללכת אצל רחל אמנו, לא דיברתי אתכם על ראש הישיבה. בקיצור אמרתי לכם, אבל ראש הישיבה היה רבי יהודה צדקה זצוק"ל, היה אדם שאין כמותו בעולם, היום זה הפטירה שלו זי"ע, רבי יהודה בן שמחה. זה היה דבר פלא

פלאות, לא היה מעניין אותו שום דבר רק עבודת ה' בחשק נפלא, ולא יאומן כי יסופר כמה היה לו חשק, וכן הלאה. היה מאהיב את התורה על התלמידים, הוא רבו של חכם עובדיה, שזכה להעמיד תלמידים רבים. עוד ימים ידברו.

העיקר, מחר בלילה בחצות, בלי נדר נשתדל ללכת על מצבת רחל אמנו, כי היום אמרנו יש קהל גדול, וככה נעשה תיקון חצות, מי שרוצה - יבוא, בל"נ, כל שנה אנחנו הולכים. וזה יהיה ישועה גדולה לכל עמו ישראל.

הקב"ה יברך כל הקהל הקדוש, זכות רחל אמנו וזכות מורנו רה"י, וזכות החזון-

**כשבא אברהם, אמר: זה מקום קודש קודשים
כי הוא נמצא מול קודש קודשים העליון, ואם כן,
איך הוא יהיה ככה מישור? לכן התפלל אברהם ואז
התחיל המקום להתרומם, ונעשה 'הר המזריה'**

איש, זכות כל הצדיקים הגדולים יגן עליכם אלף המגן, גם המאזניים דרך הליון, דרך רדיו מורשת, ערוץ אלפיים, רדיו דרום, והלומדים בעלון. ה' יברך אתכם בכל הברכות והישועות, שפע ברכה, ונוכה לא לשכוח ללמוד תורה כמו שצריך, כל שבוע את הפרשה עם רש"י, את הבן-איש-חי, את הלימודים שלנו, את הדף היומי, כל דבר ודבר שנוכה ללמוד ולחזור ולחזור, ולדעת את הדבר הזה, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

לרגל ההילולא

של מו"ר הרב מרדכי שרעבי זי"ע

עשרות
מוצרים*

נ-10 ש

בלבד

* רק ביום ההילולא

רק ביום 10% החנות על כל ההילולא

צוות מחנכי
ושעות נרחבות
בשעות ההילולא

רחוב שילה 4 ירושלים

SGULASTORE.CO.IL

02-644-33-00

02-644-33-00

המבצע השבועי - בחנות הישיבה (המבצע הינו לקוראי העלון ולשבוע בלבד)

מושיע ומגן

בספר מבאר מו"ר הרב **בניהו שמואלי** שליט"א את ג' הפרשיות: העקידה, הקטורת, והקרבנות על פי מאמרי הזוה"ק, האריז"ל והרש"ש זי"ע

50% הנחה

סט האוצר בראשית

פנינים יקרים מפר"ס התורה על סדר פרשיות השבוע

מאוצר שיחותיו ומאמריו של הרב"ג מו"ר המקובל **רבי בניהו יששכר שמואלי** שליט"א

30% הנחה

הגלגלת הפע מרדכי שרעבי

הגלגלת הפע מרדכי שרעבי

מעמד תפילה על ציונו הקדוש

במלאת מ"ב שנים להסתלקותו של מורנו ורבנו
עטרת ראשנו, ראש עדת המקובלים והמכונים,
המלומד בניסים הגאון החסיד, צדיק יסוד עולם

רבנו מרדכי שרעבי זיע"א

תתקיים ההילולא המרכזית בעז"ה
בישיבת המקובלים "נחד שלום - ירושלים"
רחוב שילה 6 ביום שני י"ט חשוון תשפ"ו בשעה 17:00

ביום ההילולא - יום שלישי כ' חשוון תשפ"ו
יעלו חכמי ומקובלי ישיבת "נחד שלום - ירושלים"
ובראשם מורן ראש הישיבה המקובל האלקי

מורן ראש הישיבה שליט"א

לציונו הקדוש, ויעתירו בתפילה עבור ידידי
הישיבה להצלחה, לישועה, לפרנסה, לבריאות
ולכל הישועות

במעמד תלמידיו, מקובלי ורבני הישיבה
ובראשם מו"ר עט"ר המקובל האלקי
מורן ראש הישיבה שליט"א

ברוכים הבאים בשם ה'
עזרת נשים פתוחה

בסיום הערב תתקיים
סעודת מנוחה לע"נ המהווה

לשליחת שמות חייגו:
02-624-9000

גלריה מעצרת הענק בהשתתפות רבבות אלפי ישראל נגד גזירת הגיוס

